การดำเนินการทางวินัย

นางเยาวมาลย์ พัชรภิญโญพงศ์

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

<u>หมวด ๖</u> วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๐ – มาตรา ๘๙

<u>หมวด ๗</u> การดำเนินการทางวินัย

มาตา ๙๐ – มาตรา ๑๐๖

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

การดำเนินการทางวินัย

หมายถึง การดำเนินการหรือกระบวนการทั้งหลายที่จะต้องกระทำเป็นวิธีการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เมื่อข้าราชการพลเรือนกระทำผิดวินัย หรือมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและผู้มีอำนาจตามกฎหมายได้พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลแล้ว

การดำเนินการทางวินัย

เป็นกระบวนการพิจารณาความผิดและโทษทางวินัย ประกอบด้วย

๑. การสืบสวน

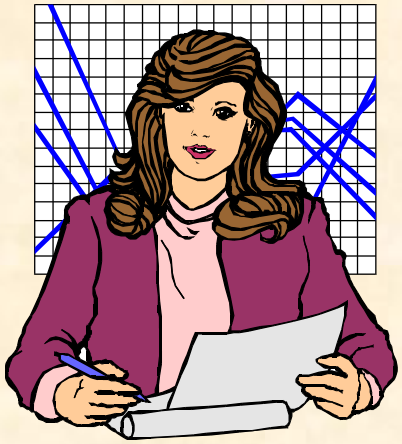
๒. การสอบสวน

- การให้พักราชการ
- การให้ออกจากราชการไว้ก่อน

๓. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ

๔. การสั่งลงโทษ

๕. การรายงานการลงโทษ

สาระสำคัญ

ของการดำเนินการทางวินัย

๑. ประเภทการดำเนินการทางวินัย

๒. กระบวนการดำเนินการทางวินัย

๓. การดำเนินการระหว่างการดำเนินการทางวินัย

สาระสำคัญของการดำเนินการทางวินัย (ต่อ)

๑. *ประเภทการดำเนินการทางวินัย*

๑.๑ การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๑.๒ การดำเนินการทางวินัยกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สาระสำคัญของการดำเนินการทางวินัย (ต่อ)

๒. กระบวนการดำเนินการทางวินัย

๒.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑) ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒) องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน

๓) การคัดค้านกรรมการสอบสวน

สาระสำคัญของการดำเนินการทางวินัย

(ต่อ)

๒.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย มีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

๑) การรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา

๒) บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๓) การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

๔) การประชุมลงมติและทำรายงานการสอบสวน

สาระสำคัญของการดำเนินการทางวินัย (ต่อ)

๒.๓ การพิจารณาความผิด

๑) ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๒.๔ การพิจารณากำหนดโทษ

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน

๑) ภาคทัณฑ์
๒) ตัดเงินเดือน
๓) ลดเงินเดือน
} วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๔) ปลดออก
๕) ไล่ออก
} วินัยอย่างร้ายแรง

สาระสำคัญของการดำเนินการทางวินัย (ต่อ)

๒.๕ การลงโทษ มีสาระสำคัญ คือ

- ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ
- ทำเป็นคำสั่ง (มาตรา ๘๙)

(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ เรื่อง แบบคำสั่งตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖)

๒.๖ การรายงานการดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๑๐๓

สาระสำคัญของการดำเนินการทางวินัย (ต่อ)

๓. การดำเนินการระหว่างดำเนินการทางวินัย

๓.๑ การสั่งพักราชการ

๓.๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(มาตรา ๑๐๑)

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

มาตรา ๙๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรม และโดยปราศจากอคติ

มาตรา ๙๐ (ต่อ)

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามหมวดนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับต่ำลงไปปฏิบัติแทนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.กำหนดก็ได้

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ผู้มีอำนาจหน้าที่
ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา
๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.๕๗

๑. รัฐมนตรีเจ้าสังกัด

๒. ปลัดกระทรวง

๓. หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

๔. อธิบดี หรือปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดี

๕. ผู้ว่าราชการจังหวัด

- กรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างกัน หรือต่างกรม หรือต่างกระทรวงกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน

ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นไปตาม

- มาตรา ๙๔
- กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๖

เช่น

- ข้าราชการฯ ตำแหน่งต่างกัน ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน
- ข้าราชการฯ ต่างกรม ในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน
- ข้าราชการฯ ต่างกระทรวง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน
- อธิบดีหรือปลัดกระทรวง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ใต้บังคับบัญชา

แนวทางพิจารณากรณีมีมูลที่ควรสอบสวนทางวินัย และวิธีการดำเนินการ มีดังนี้

๑. มีบัตรสนเท่ห์
๒. มีผู้ร้องเรียน
๓. สื่อมวลชน
๔. ตรวจพบเอง
๕. หน่วยงานอื่นแจ้งมา
๖. สตง.

สืบสวนข้อเท็จจริง → มีมูล → สอบสวน → ไม่ร้ายแรง / ร้ายแรง

การรายงานผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๐

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ (ข้อ ๒)

ผบ.รายงานตามลำดับชั้นให้ ผบ.ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบ อย่างน้อยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)

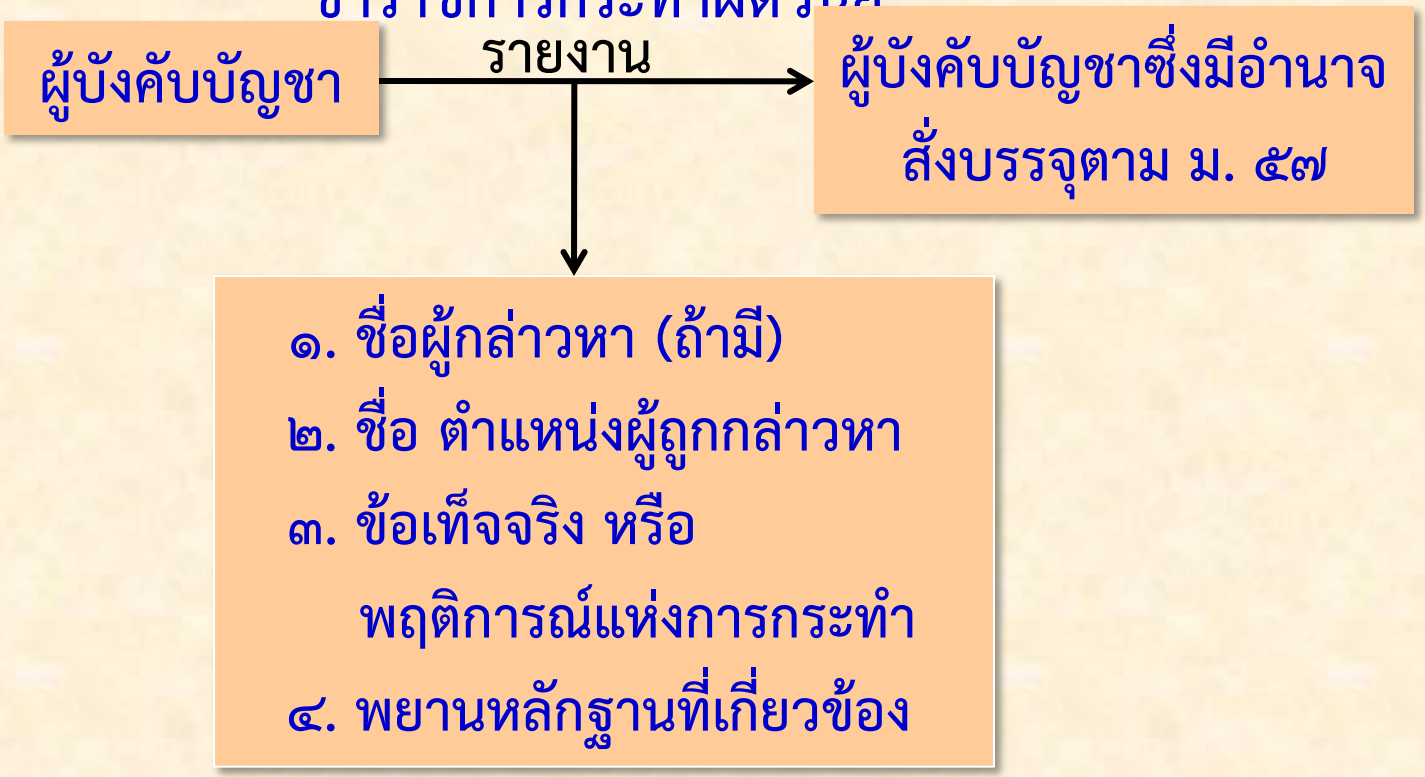
๒. ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

๓. ข้อเท็จจริงหรือ*พฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหา* หรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

๔. พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

มีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัย ว่า ข้าราชการกระทำผิดวินัย

มาตรา ๙๐

(กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๒)

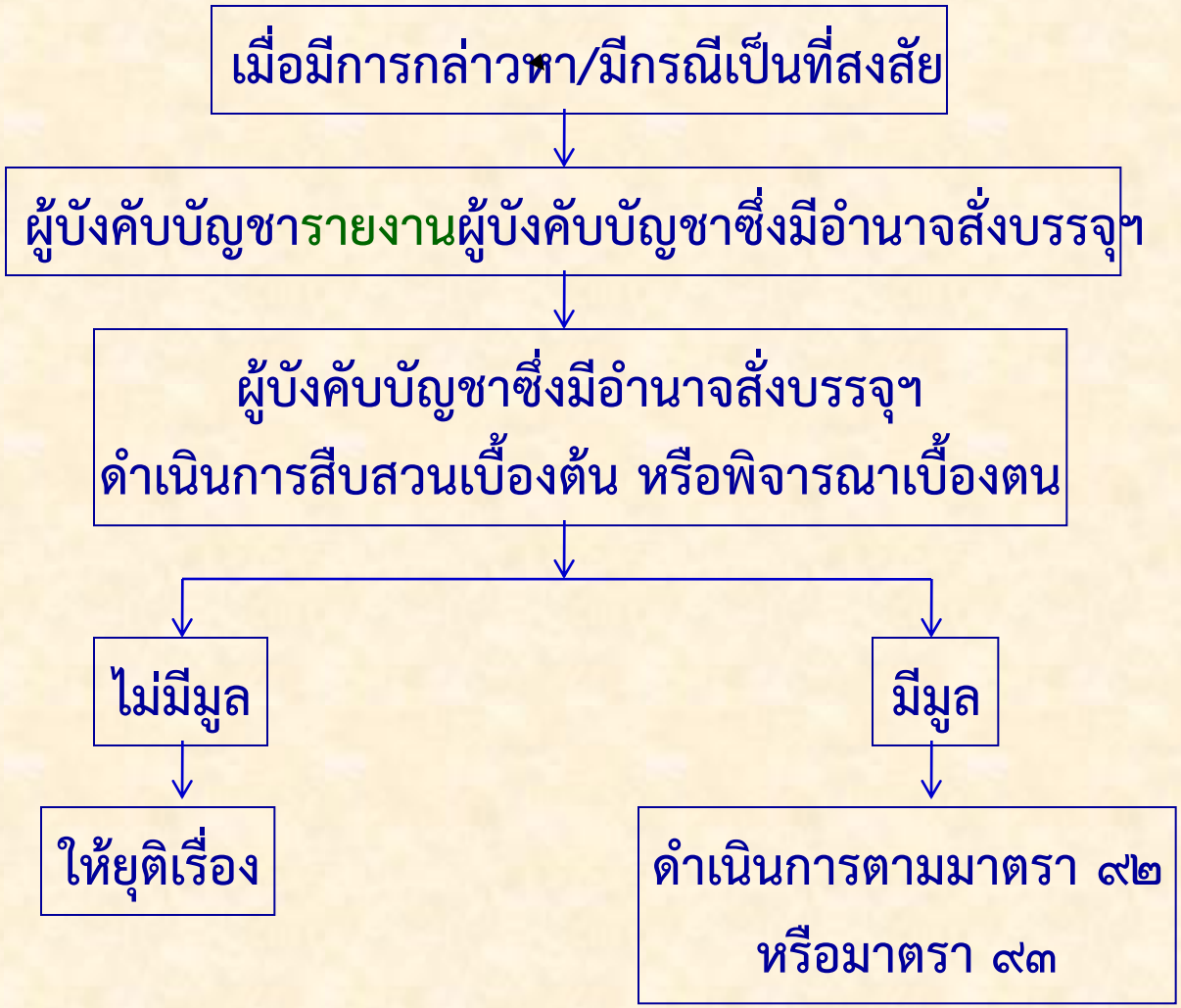
พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

มาตรา ๙๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๐ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รีบดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แล้วแต่กรณี

วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๑

กรณีที่จะเห็นว่า “มีมูลหรือไม่” พิจารณาดังนี้

๑. มีการกระทำตามที่ถูกกล่าวหา

๒. ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวข้องกับการกระทำนั้น

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

มาตรา ๙๒ *ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตาม* มาตรา ๙๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามที่ข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณี โดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวสั่งยุติเรื่อง

การสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรณีไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
(แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่เห็นว่ามีมูล)

๑. ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ

๒. ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด

๓. ถ้าไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

(กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๙,๑๐)

การสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
(ใช้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ระบุ

๑. ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

๒. *เรื่องที่กล่าวหา*

๓. ชื่อประธานกรรมการ และกรรมการ

๔. ชื่อผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

(ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด)

(แบบ ดว.๑)

(ข้อ ๑๙)

การตั้งเรื่องกล่าวหาควรกระทำเมื่อใด

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สืบสวนข้อเท็จจริงหรือพิจารณาในเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาแล้วเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรดำเนินการทางวินัย

ไม่ควรตั้งเรื่องกล่าวหาโดยยังไม่สืบสวนหรือพิจารณาให้เห็นว่ากรณีมีมูลเสียก่อน เพราะจะเป็นทางเสียหายแก่ผู้นั้น

เรื่องกล่าวหา

หมายถึง เรื่องราวหรือการกระทำหรือพฤติการณ์ทั้งหลายที่กล่าวอ้างว่า

ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย

(ไม่ใช่ฐานความผิด)

การตั้งเรื่องกล่าวหา หมายถึง

การตั้งเรื่องดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหา โดยการแจ้งให้ทราบว่าถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องใด

เป็นขั้นตอนแรกที่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงก็ตาม

ความสำคัญของการตั้งเรื่องกล่าวหา

๑. เพื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รู้ตัวและมีโอกาสชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๒. เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย

แบบ ดว. ๑

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย...(ชื่อ)...เลขประจำตัวประชาชน...ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภท...ตำแหน่งในการบริหารงาน(ถ้ามี)...ตำแหน่งในสายงาน... ระดับ...ส่วนราชการ...สังกัดจังหวัด(ถ้ามี)...กรม...เลขที่ตำแหน่ง...มีกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง.....

ฯลฯ

อนึ่ง ถ้ากรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้ดำเนินการตามข้อ ๔๙ หรือข้อ ๕๐ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ แล้วแต่กรณี

ฯลฯ

แบบ ดว. ๑

ตย. “เรื่องกล่าวหา” ที่ระบุในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

.....มีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง “ รับเงินค่าธรรมเนียมหลายครั้งแล้วไม่ลงบัญชี และไม่นำเงินส่งคลัง มีพฤติการณ์นำเงินไปหมุนใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ”

กรณีศึกษา

ข้อเท็จจริง

สถานกักและอบรมเด็กและเยาวชนชาย (บ้านอุเบกขา) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางได้จัดตั้งกิจการโรงพิมพ์ขึ้น เพื่อรองรับการฝึกวิชาชีพช่างพิมพ์
ให้กับเด็กและเยาวชนโรงพิมพ์ดังกล่าวรับจ้างงานพิมพ์บุคคลภายนอกด้วย
ต่อมาปี ๒๕๕๐ นายสำเริง มั่งมี เจ้าพนักงานฝึกอบรมและฝึกวิชาชีพ ๕ ได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ที่บ้านอุเบกขาทำหน้าที่สอนวิชาชีพช่างพิมพ์ ได้รับจ้างพิมพ์งานต่างๆจากบุคคลภายนอกโดยได้ใช้อุปกรณ์อันเป็นทรัพย์สินของทางราชการ
ซึ่งมีไว้เพื่อฝึกอบรมเด็กและเยาวชน และใช้แรงงานเด็กและเยาวชนให้ช่วยผลิตงานพิมพ์โดยมิได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา เมื่อได้รับเงินค่าจ้างพิมพ์เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท แล้ว นายสำเริง ไม่ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้ว่าจ้าง และไม่นำส่งเงินลงบัญชีเป็นเงินรายได้แผ่นดิน แต่กลับนำเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

มาตรา ๙๓ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๑ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๙๖ หรือมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี

ข้อกล่าวหา

หมายถึง รายละเอียดแห่งการกระทำ หรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย ซึ่งจะต้องอยู่ในขอบเขตของเรื่องที่กล่าวหา เป็นการอธิบายเรื่องกล่าวหาให้ชัดเจนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด ทำเมื่อใด ทำอย่างไร

ความสำคัญของการแจ้งข้อกล่าวหา

๑. เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจและสามารถชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

๒. กฎหมายกำหนด

แบบ ดว. ๕

ตัวอย่าง “ข้อกล่าวหา”

“ เป็นเจ้าหน้าที่การเงิน รับเงินค่าธรรมเนียมเมื่อวันที่ ๕ ก.ย. ๕๖ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท วันที่ ๖ ก.ย. ๕๖ จำนวน ๘,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๐ ก.ย. ๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐ บาท แล้วไม่ลงบัญชี และไม่นำเงินส่งคลังตามระเบียบ มีพฤติการณ์นำเงินไปหมุนใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ”

ทำอะไร ทำที่ไหน ทำเมื่อไร เหตุไรจึงทำ

ประเภทของพยานหลักฐาน

๑. พยานวัตถุ

๒. พยานเอกสาร

๓. พยานบุคคล

๔. พยานผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ชำนาญการพิเศษ

สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้มีอำนาจสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

- *กรณีทั่วไป* คือ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.๕๗

(ผู้ถูกกล่าวหาหลายคน และมีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม ม.๕๗ คนเดียวกัน)

- *กรณีพิเศษ* คือ ผู้บังคับบัญชาตาม ม. ๙๔

(ผู้ถูกกล่าวหาหลายคนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน และมีผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุฯ มิใช่คนเดียวกัน)

- มอบอำนาจได้ตามหลักเกณฑ์ใน กฎ ก.พ.

การส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. พิจารณา

กรณีที่ผู้ดำรงต่อไปนี้แต่งตั้งคณะกก.สอบสวน

- ผู้ว่าราชการจังหวัด → อ.ก.พ. จังหวัด
- อธิบดี,ปลัดกระทรวงในฐานะอธิบดี,ฯลฯ → อ.ก.พ. กรม
- นายกรัฐมนตรี
- รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
- ปลัดกระทรวง
- หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง

→ อ.ก.พ. กระทรวง

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ข้อ ๕๘

มาตรา ๙๘

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด

๑. ให้ข้อมูล/เป็นพยานเป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจให้บำเหน็จความชอบได้

๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาจนทำให้มีการสอบสวนวินัยแก่ผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด ผู้บังคับบัญชาอาจ กันเป็นพยาน หรือพิจารณาลดโทษทางวินัยได้

๓. ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานเป็นเท็จ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

กฎ ก.พ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการให้บำเหน็จความชอบ การกันเป็นพยาน การลดโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๑๐๐

วรรคหนึ่ง

ขรก.มีกรณีต่อไปนี้*ก่อน*ออกจากราชการ

ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผบ./ผู้มีหน้าที่สืบสวนฯ/ผบ.กล่าวหาเอง

ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา (เว้นประมาท หรือลหุโทษ)

ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ

★ ต้องสั่งลงโทษภายใน ๓ ปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๐

วรรคสอง

ขรก.มีกรณีต่อไปนี้*หลังจาก*ออกจากราชการ

ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผบ./ผู้มีหน้าที่สืบสวนฯ/ผบ.กล่าวหาเอง

ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา (เว้นประมาท หรือลหุโทษ)

ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ

- ต้องเริ่มสอบสวนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ
- และต้องสั่งลงโทษภายใน ๓ ปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ
- กรณีความผิดปรากฏชัดแจ้งต้องสั่งลงโทษภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๐

วรรคสาม

- ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษ
- หรือ องค์กรพิจารณาอุทธรณ์ฯ วินิจฉัยเพิกถอนคำสั่งลงโทษ
- หรือ องค์กรตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีมติเพิกถอนคำสั่งลงโทษ

เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

↓

ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่มีคำพิพากษา หรือมีคำวินิจฉัย หรือมีมติ

วรรคสี่

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้*งดโทษ*

วรรคห้า

ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑

มาตรา ๑๐๐/๑

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.
หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ท.

↓

ชี้มูลความผิดข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้ว

↓

การดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษให้เป็นไปหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

- พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ (ป.ป.ช.)
- พ.ร.บ. มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ (ป.ป.ท.)

มาตรา ๑๐๑

การสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้สั่งพักตลอดเวลาการสอบสวนหรือพิจารณา

เว้นแต่

ผู้ถูกสั่งพักราชการร้องทุกข์ตามม.๑๒๒ และผู้พิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ

เนื่องจาก

๑. พฤติการณ์ไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาและไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป

๒. การดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้น ๑ ปี นับแต่วันพักราชการ และผู้ถูกสั่งพักไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ หมวด ๘

การสั่งพักราชการและการให้ออกจากราชการไว้ก่อน

มาตรา ๑๐๒

การลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ

๑. *วินัยอย่างไม่ร้ายแรง*

- ลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ หรือลงโทษตามกฎหมายนี้อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

๒. *วินัยอย่างร้ายแรง*

- ให้ดำเนินการตามกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะแล้วหรือไม่

มาตรา ๑๐๓

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

เมื่อผู้บังคับบัญชา
- สั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกม.นี้ หรือ ตามกม. ว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ
- สั่งยุติเรื่อง
- สั่งงดโทษ

รายงาน → อ.ก.พ. กระทรวง

อ.ก.พ. กระทรวงมีมติประการใด ให้ ผบ. ปฏิบัติตามนั้น

เมื่อผู้บังคับบัญชา
- ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างกระทรวงกัน
- ดำเนินการทางวินัยตามมติ อ.ก.พ. กระทรวง ตาม ม. ๙๗

รายงาน → ก.พ.

- ก.พ. มีมติประการใดให้ ผบ.ปฏิบัติตามนั้น
- ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม

ระเบียบที่ ก.พ. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖

มาตรา ๑๐๔

อำนาจผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ.กระทรวง

๑. หากผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ.กระทรวงเห็นว่า

- การดำเนินการของ ผบ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวง เป็นการไม่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.นี้ หรือปฏิบัติไม่เหมาะสม ให้รายงาน ก.พ.

๒. เมื่อ ก.พ. มีมติเป็นประการใด ให้ผบ.ปฏิบัติตามนั้น เว้นแต่ผู้นั้นได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. ให้ ก.พ. แจ้งมติ ก.พ. ต่อ ก.พ.ค.

มาตรา ๑๐๕

กรณีสั่ง เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ ยกโทษ

ให้มีคำสั่งใหม่โดย

- ให้สั่งยกเลิกคำสั่งเดิม
- ระบุวิธีดำเนินการเกี่ยวกับโทษ ที่ได้รับไปแล้ว

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ หมวด ๗

การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ

มาตรา ๑๐๖

การดำเนินการทางวินัยผู้ที่โอนมาเป็น ขรก.พลเรือนสามัญ

กระทำผิดอยู่ก่อนโอน → ผบ.ดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้ (หมวด ๗) โดยอนุโลม

ถ้าเรื่องอยู่ระหว่างการสืบสวนพิจารณา หรือสอบสวนอยู่ก่อนโอน → ให้สอบสวนต่อไปจนเสร็จ

↓ ส่งเรื่อง

ผู้บังคับบัญชาปัจจุบัน

★ *การสั่งลงโทษให้พิจารณาความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้น*

สำนักมาตรฐานวินัย
สำนักงาน ก.พ.
โทร. ๐๒-๕๔๗๑๐๐๐
www.ocsc.go.th